

ผลของการล้าง อุณหภูมิการเก็บรักษา และถุงสุญญากาศต่อคุณภาพผักทองญี่ปุ่น
และพริกหวานแดงพร้อมปรุง

Effects of Washing, Storage Temperature and Vacuum Bags on Quality of Ready-to-cook
Japanese Pumpkin and Red Bell Pepper

दनय बुनयเกयरती¹ และชัยพิชิต เชื้อเมืองพาน²
Danai Boonyakiat¹ and Chaipichit Chuamuangphan²

Abstract

Effects of washing, storage temperature and vacuum bags on quality of ready-to-cook Japanese pumpkin and red bell pepper were studied. Japanese pumpkin was peeled and cut to the size of 1.5×1.5×2.0 and 1.5×1.5×1.5 cm. whereas red bell pepper was cut to 2.0×2.0 cm. All samples were then washed in 100 mg/l sodium hypochlorite compared with the ones that were not washed. These vegetables were packed in perforated polyethylene (PE) bags and vacuum bags and then stored at 5 and 10 °C. The results showed that, after 5 and 2 days in storage for Japanese pumpkin and red bell pepper respectively, washing in sodium hypochlorite could reduce microbial contamination. The pumpkin washed and cut to the size of 1.5×1.5×2.0 cm. had a longer storage life but lower total soluble solids and vitamin C content. Fresh-cut red bell pepper had lower total soluble solids and vitamin C content when washed in sodium hypochlorite. Washing vegetables in sodium hypochlorite resulted in slightly lower hue angle. The Japanese pumpkin cut to the size of 1.5×1.5×1.5 cm and fresh-cut red bell pepper packed in vacuum bags had a shorter storage life than those packed in PE. However, packing vegetables in vacuum bags reduced microbial contamination and weight loss. When the vegetables were stored at 5 °C, they had a longer storage life and lower weight loss than storage at 10 °C. Storage temperature had no effect on color of ready-to-cook vegetables.

Keywords: Japanese pumpkin, red bell pepper, ready to cook

บทคัดย่อ

ผลของการล้าง อุณหภูมิเก็บรักษา และถุงสุญญากาศต่อคุณภาพของผักทองญี่ปุ่นและพริกหวานแดงพร้อมปรุง ซึ่งทำการศึกษาโดยนำผักทองญี่ปุ่นมาปอกเปลือกแล้วหั่นเป็นชิ้นตามยาวขนาด 1.5×1.5×2.0 เซนติเมตร และหั่นเป็นลูกเต๋าขนาด 1.5×1.5×1.5 เซนติเมตร และพริกหวานแดงหั่นเป็นชิ้นขนาด 2.0×2.0 เซนติเมตร แล้วนำไปล้างด้วยสารละลายโซเดียมไฮโปคลอไรต์ 100 มิลลิกรัม/ลิตร เปรียบเทียบกับการไม่ล้าง จากนั้นบรรจุลงในถุงแล้วปรับสภาพภายในเป็นสุญญากาศ เปรียบเทียบกับการบรรจุในถุงพอลิเอทิลีนเจาะรู (ถุงบรรจุผักโครงการหลวง) แล้วนำไปเก็บรักษาไว้ที่อุณหภูมิ 5 และ 10 องศาเซลเซียส ผลการทดลองแสดงว่า เมื่อเก็บรักษาผักทองญี่ปุ่นและพริกหวานแดงเป็นเวลานาน 5 และ 2 วัน ตามลำดับ การล้างผักด้วยสารละลายโซเดียมไฮโปคลอไรต์สามารถลดการปนเปื้อนของจุลินทรีย์ได้ และทำให้ผักทองญี่ปุ่นหั่นชิ้นตามยาวมีอายุการเก็บรักษานานขึ้น แต่ทำให้ปริมาณของแข็งที่ละลายน้ำได้และวิตามินซีของผักทองญี่ปุ่นหั่นชิ้นตามยาวและพริกหวานแดงหั่นชิ้นน้อยกว่าเมื่อเปรียบเทียบกับกรณีไม่ล้าง และการล้างด้วยสารละลายโซเดียมไฮโปคลอไรต์มีผลทำให้ผักทองญี่ปุ่นหั่นชิ้นมีค่า hue angle ที่ผิวมากกว่าการไม่ล้างเล็กน้อย ผักทองญี่ปุ่นหั่นลูกเต๋าและพริกหวานแดงหั่นชิ้นที่บรรจุในถุงสุญญากาศมีอายุการเก็บรักษานานกว่าการบรรจุในถุงพอลิเอทิลีนเจาะรู แต่การบรรจุในถุงสุญญากาศสามารถลดการปนเปื้อนของเชื้อจุลินทรีย์และการสูญเสียน้ำหนักสดได้ และเมื่อเก็บรักษาผักพร้อมปรุงที่อุณหภูมิ 5 องศาเซลเซียส พบว่า ทำให้ผักมีอายุการเก็บรักษานานกว่า มีการปนเปื้อนของเชื้อจุลินทรีย์และการสูญเสียน้ำหนักสดลดลงเมื่อเปรียบเทียบกับกรณีเก็บรักษาที่อุณหภูมิ 10 องศาเซลเซียส โดยอุณหภูมิการเก็บรักษาไม่มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงสีของผักพร้อมปรุง

คำสำคัญ: ผักทองญี่ปุ่น, พริกหวานแดง, พร้อมปรุง

¹ สถาบันวิจัยเทคโนโลยีหลังการเก็บเกี่ยว/ศูนย์นวัตกรรมเทคโนโลยีหลังการเก็บเกี่ยว มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ จ.เชียงใหม่ 50200

¹ Postharvest Technology Research Institute/Postharvest Technology Innovation Center, Chiang Mai University, Chiang Mai 50200

² งานคัดบรรจุเชียงใหม่ มูลนิธิโครงการหลวง จ.เชียงใหม่ 50100

² Chiang Mai Packinghouse, Royal Project Foundation, Chiang Mai 50100

บทนำ

ในปัจจุบันผู้บริโภคนิยมบริโภคผักแปรรูปพร้อมปรุงมากขึ้น เนื่องจากผู้บริโภคมีกิจกรรมในการดำรงชีวิตที่ต้องการความสะดวกรวดเร็ว และไม่มีเวลาในการจัดเตรียมผลิตผลในการปรุงอาหาร เช่น การล้างทำความสะอาด การตัดหรือการหั่น รวมทั้งการใช้ประโยชน์จากผักแปรรูปพร้อมปรุงยังสามารถช่วยลดปริมาณขยะในครัวเรือนลงได้ โดยผักที่นิยมนำมาแปรรูปพร้อมปรุงส่วนใหญ่ที่พบ ได้แก่ ผักกาดหอมห่อ แครอท เซเลอรี่ กะหล่ำดอก และกะหล่ำปลี เป็นต้น (Cantwell, 2002) ซึ่งเมื่อผักผ่านการแปรรูปจะมีการเปลี่ยนแปลงทางสรีรวิทยาเกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว เนื่องจากเซลล์และเนื้อเยื่อของผักอยู่ในสภาพที่ถูกทำลายจากกระบวนการแปรรูป อีกทั้งยังง่ายต่อการเข้าทำลายหรือการปนเปื้อนของเชื้อจุลินทรีย์ที่เกี่ยวข้องกับการเน่าเสียและความปลอดภัยสำหรับการบริโภคด้วย ดังนั้นจึงมีวิธีการรักษาคุณภาพผักแปรรูปหลากหลายวิธีเพื่อคงคุณภาพและความปลอดภัยของผักแปรรูปพร้อมปรุงไว้ เช่น การใช้ความร้อน การใช้รังสี การใช้สารละลายคลอรีน การใช้บรรจุภัณฑ์แบบต่างๆ การดัดแปลงบรรยากาศในการเก็บรักษา และการเก็บรักษาที่อุณหภูมิต่ำ ซึ่งแต่ละวิธีสามารถปฏิบัติร่วมกันหรือแยกกัน (Wiley, 1994) ดังนั้นจึงได้ทำการศึกษาผลของการล้างด้วยสารละลายไฮโปคลอไรต์ อุณหภูมิเก็บรักษา และอุณหภูมิอากาศที่มีต่อคุณภาพของผักทองญี่ปุ่นและพริกหวานแดงพร้อมปรุง เพื่อการเก็บรักษาผักแปรรูปพร้อมปรุงให้ถึงผู้บริโภคอย่างมีคุณภาพดีและปลอดภัย

วัตถุประสงค์

เพื่อศึกษาสภาพที่เหมาะสมในการจัดการหลังการเก็บเกี่ยวผักทองญี่ปุ่นและพริกหวานแดงพร้อมปรุง

วิธีการวิจัย

นำผักทองญี่ปุ่นมาปอกเปลือกแล้วหั่นเป็นชิ้นตามยาวขนาด $1.5 \times 1.5 \times 2.0$ เซนติเมตร และหั่นเป็นลูกเต๋าขนาด $1.5 \times 1.5 \times 1.5$ เซนติเมตร และพริกหวานแดงหั่นเป็นชิ้นขนาด 2.0×2.0 เซนติเมตร แล้วนำไปล้างด้วยสารละลายไฮโปคลอไรต์ 100 มิลลิกรัม/ลิตร เปรียบเทียบกับไม่ล้าง จากนั้นบรรจุลงในถุงสุญญากาศหนา 0.1 มิลลิเมตร ขนาด 4×6 เซนติเมตร เปรียบเทียบกับถุงพอลิเอทิลีนหนา 0.08 มิลลิเมตร เจาะรูเส้นผ่าศูนย์กลาง 5 มิลลิเมตร จำนวน 18 รู ขนาด 4×6 เซนติเมตร แล้วนำไปเก็บรักษาไว้ที่อุณหภูมิ 5 และ 10 องศาเซลเซียส และตรวจสอบคุณภาพทางกายภาพและส่วนประกอบทางเคมีทุกวันจนหมดอายุการเก็บรักษา โดยบันทึกผลการทดลองดังนี้คือ อายุการเก็บรักษา การสูญเสียน้ำหนักสด สีผิว ปริมาณของแข็งที่ละลายน้ำได้ ปริมาณวิตามินซี และจำนวนโคโลนีของเชื้อแบคทีเรีย วางแผนการทดลองแบบ factorial in CRD

ผลการวิจัยและวิจารณ์

จากการศึกษาผลของการล้าง อุณหภูมิเก็บรักษา และอุณหภูมิอากาศต่อคุณภาพของผักทองญี่ปุ่นและพริกหวานแดงพร้อมปรุง พบว่า ผักทองญี่ปุ่นหั่นชิ้นตามยาว ($1.5 \times 1.5 \times 2.0$ เซนติเมตร) ที่เก็บรักษาไว้ที่ 5 องศาเซลเซียส มีอายุการเก็บรักษานานกว่าที่ 10 องศาเซลเซียส โดยมีอายุการเก็บรักษาเท่ากับ 10.1 และ 6.5 วัน ตามลำดับ เช่นเดียวกับการล้างด้วยสารละลายไฮโปคลอไรต์ที่มีผลทำให้ผักทองญี่ปุ่นหั่นชิ้นตามยาวมีอายุการเก็บรักษา 8.8 วัน ซึ่งนานกว่าการไม่ล้างที่มีอายุการเก็บรักษา 7.8 วัน ส่วนการบรรจุในถุงสุญญากาศและถุงพอลิเอทิลีนไม่มีผลต่ออายุการเก็บรักษาของผักทองญี่ปุ่นหั่นชิ้นตามยาว (Table 1) โดยอุณหภูมิเป็นปัจจัยที่สำคัญในการรักษาคุณภาพของผลิตผลหั่นชิ้น ซึ่งอุณหภูมิที่ใช้เก็บรักษาผลิตผลหั่นชิ้นส่วนใหญ่จะอยู่ในช่วง 5–15 องศาเซลเซียส (Watada *et al.*, 1996) Bolin *et al.* (1977) รายงานว่า การเก็บรักษาผักกาดหอมห่อแปรรูปพร้อมปรุงไว้ที่ 2 องศาเซลเซียส ทำให้มีอายุการเก็บรักษานานกว่าการเก็บรักษาไว้ที่ 5 และ 10 องศาเซลเซียส และเมื่อเก็บรักษานาน 5 วัน ผักทองญี่ปุ่นหั่นชิ้นตามยาวซึ่งเก็บรักษาไว้ที่ 5 องศาเซลเซียส มีการสูญเสียน้ำหนักสด และมีจำนวนโคโลนีของเชื้อแบคทีเรียน้อยกว่าที่เก็บรักษาไว้ที่ 10 องศาเซลเซียส สอดคล้องกับผลการทดลองของ Izumi *et al.* (1995) ที่พบว่า การสูญเสียน้ำหนักของแครอทหั่นชิ้นเพิ่มขึ้นตามอุณหภูมิการเก็บรักษา และเมื่อเก็บรักษาไว้ที่ 10 องศาเซลเซียส พบปริมาณเชื้อจุลินทรีย์เป็นร้อยละของแครอทหั่นชิ้นที่เก็บรักษาไว้ที่ 0 องศาเซลเซียส และอุณหภูมิในการเก็บรักษาไม่มีผลต่อสีผิว ของแข็งที่ละลายน้ำได้ และวิตามินซีของผักทองญี่ปุ่นหั่นชิ้นตามยาว การบรรจุในถุงสุญญากาศมีผลทำให้ผักทองญี่ปุ่นหั่นชิ้นตามยาวมีการสูญเสียน้ำหนักสด วิตามินซี และมีจำนวนโคโลนีของเชื้อแบคทีเรียน้อยกว่าการบรรจุในถุงพอลิเอทิลีนเจาะรู แต่ถุงสุญญากาศทำให้ผักทองญี่ปุ่นหั่นชิ้นตามยาวมีค่า hue angle มากกว่าถุงพอลิเอทิลีนเจาะรู โดยชนิดของถุงที่ใช้บรรจุไม่มีผลต่อของแข็งที่ละลายน้ำได้ของผักทองญี่ปุ่นหั่นชิ้นตามยาว ผักทองญี่ปุ่นหั่นชิ้นตามยาวที่ผ่านการล้างด้วยสารละลายไฮโปคลอไรต์ 100 มิลลิกรัม/ลิตร มีของแข็งที่ละลายน้ำได้และจำนวนโคโลนีของเชื้อแบคทีเรียน้อยกว่า

ผักทองที่ไม่ได้ล้าง ซึ่งการนำสารฆ่าเชื้อจุลินทรีย์มาใช้กับผลิตภัณฑ์นั้น เช่น โซเดียมไฮโปคลอไรต์ แคลเซียมไฮโปคลอไรต์ และ คลอรีนออกไซด์ พบว่าสามารถลดการปนเปื้อนของเชื้อจุลินทรีย์ที่เป็นเชื้อสาเหตุโรค เช่น *E. coli* O157:H7, *Salmonella*, *Shigella*, *Listeria*, *Cryptosporidium*, *Cyclospora* และเชื้อไวรัสที่เป็นสาเหตุของโรค hepatitis ได้เป็นอย่างดี (Trevor, 2002) การล้างผักทองญี่ปุ่นหั่นชิ้นตามยาวด้วยสารละลายโซเดียมไฮโปคลอไรต์มีผลทำให้ผักทองมีการสูญเสียน้ำหนักสดและค่า hue angle ของสีผิวมากกว่าการไม่ล้าง

ผักทองญี่ปุ่นหั่นลูกเต๋า (1.5x1.5x1.5 เซนติเมตร) ซึ่งเก็บรักษาไว้ที่ 5 และ 10 องศาเซลเซียส มีอายุการเก็บรักษา 7.9 และ 5.3 วัน ตามลำดับ สอดคล้องกับผลการทดลองของเบญจมาศและคณะ (2549) ที่พบว่ากะหล่ำปลีหั่นฝอยที่อุณหภูมิ 5, 10 และ 15 องศาเซลเซียส มีอายุการเก็บรักษานาน 10, 8 และ 4 วัน ตามลำดับ และการบรรจุในถุงพอลิเอทิลีนเจาะรูทำให้ผักทองญี่ปุ่นหั่นลูกเต๋ามีอายุการเก็บรักษานาน 7.0 วัน ซึ่งมากกว่าการบรรจุในถุงสุญญากาศที่มีอายุการเก็บรักษา 6.2 วัน ส่วนการล้างด้วยสารละลายโซเดียมไฮโปคลอไรต์ไม่มีผลต่ออายุการเก็บรักษาของผักทองญี่ปุ่นหั่นลูกเต๋า (Table 1) และเมื่อเก็บรักษานาน 5 วัน ผักทองญี่ปุ่นหั่นลูกเต๋าซึ่งเก็บรักษาไว้ที่ 5 และ 10 องศาเซลเซียส มีการสูญเสียน้ำหนักสด สีผิว และปริมาณวิตามินซีไม่แตกต่างกัน การเก็บรักษาไว้ที่ 5 องศาเซลเซียส มีผลทำให้ผักทองญี่ปุ่นหั่นลูกเต๋ามีจำนวนโคโลนีของเชื้อแบคทีเรียน้อยกว่าการเก็บรักษาไว้ที่ 10 องศาเซลเซียส แต่การเก็บรักษาที่ 5 องศาเซลเซียส ทำให้ผักทองญี่ปุ่นมีของแข็งที่ละลายน้ำได้มากกว่าการเก็บรักษาไว้ที่ 10 องศาเซลเซียส และการบรรจุในถุงสุญญากาศมีผลทำให้ผักทองญี่ปุ่นหั่นลูกเต๋ามีการสูญเสียน้ำหนักสดและจำนวนโคโลนีของเชื้อแบคทีเรียน้อยกว่าการบรรจุในถุงพอลิเอทิลีนเจาะรู ซึ่ง Blanchard *et al.* (1996) รายงานว่า ในสภาพบรรยากาศที่มีออกซิเจนต่ำและคาร์บอนไดออกไซด์สูงเป็นสภาพแวดล้อมที่ไม่เหมาะสมต่อการเจริญของเชื้อจุลินทรีย์ แต่อย่างไรก็ตามปัจจัยสำคัญที่มีผลต่อการยับยั้งการเจริญของเชื้อจุลินทรีย์คือการเก็บรักษาผลิตผลไว้ในสภาพที่มีอุณหภูมิต่ำ นอกจากนี้การบรรจุในถุงสุญญากาศยังมีผลทำให้ผักทองญี่ปุ่นหั่นลูกเต๋ามีค่า hue angle สีผิวและปริมาณวิตามินซีมากกว่าการบรรจุในถุงพอลิเอทิลีนเจาะรู แต่ชนิดของถุงบรรจุไม่มีผลต่อของแข็งที่ละลายน้ำได้ของผักทองญี่ปุ่นหั่นลูกเต๋า ส่วนการล้างด้วยสารละลายโซเดียมไฮโปคลอไรต์ 100 มิลลิกรัม/ลิตร มีผลทำให้ผักทองญี่ปุ่นหั่นลูกเต๋ามีการสูญเสียน้ำหนักสดและจำนวนโคโลนีของเชื้อแบคทีเรียน้อยกว่าการไม่ล้าง ผักทองญี่ปุ่นหั่นลูกเต๋าก็ผ่านการล้างและไม่ล้างด้วยสารละลายโซเดียมไฮโปคลอไรต์มีของแข็งที่ละลายน้ำได้และวิตามินซีไม่แตกต่างกัน แต่การล้างด้วยสารละลายโซเดียมไฮโปคลอไรต์ส่งผลให้ผักทองญี่ปุ่นหั่นลูกเต๋ามีค่า hue angle สีผิวมากกว่าการไม่ล้าง

เมื่อเก็บรักษาไว้ที่ 5 องศาเซลเซียส พริกหวานแดงหั่นชิ้น (2.0x2.0 เซนติเมตร) มีอายุการเก็บรักษานาน 5.0 วัน ซึ่งมากกว่าการเก็บรักษาที่ 10 องศาเซลเซียส ที่มีอายุการเก็บรักษา 2.4 วัน และการบรรจุในถุงสุญญากาศมีผลทำให้พริกหวานแดงหั่นชิ้นมีอายุการเก็บรักษาลดลงเมื่อเปรียบเทียบกับบรรจุในถุงพอลิเอทิลีนเจาะรู ส่วนการล้างและไม่ล้างด้วยสารละลายโซเดียมไฮโปคลอไรต์พบว่าไม่มีผลต่ออายุการเก็บรักษาของพริกหวานแดงหั่นชิ้น (Table 1) และเมื่อเก็บรักษาเป็นเวลา 2 วัน พบว่า การเก็บรักษาไว้ที่ 5 องศาเซลเซียส ทำให้พริกหวานแดงหั่นชิ้นมีการสูญเสียน้ำหนักสด วิตามินซี และจำนวนโคโลนีของเชื้อแบคทีเรียน้อยกว่าพริกหวานแดงหั่นชิ้นที่เก็บรักษาไว้ที่ 10 องศาเซลเซียส และพริกหวานแดงหั่นชิ้นที่เก็บรักษาไว้ที่ 5 องศาเซลเซียส มีของแข็งที่ละลายน้ำได้มากกว่าพริกหวานซึ่งเก็บรักษาไว้ที่ 10 องศาเซลเซียส แต่อุณหภูมิในการเก็บรักษาไม่มีผลต่อค่า hue angle สีผิวของพริกหวานแดงหั่นชิ้น พริกหวานแดงหั่นชิ้นที่บรรจุในถุงสุญญากาศมีการสูญเสียน้ำหนักสด ของแข็งที่ละลายน้ำได้ และจำนวนโคโลนีของเชื้อแบคทีเรียน้อยกว่าพริกหวานแดงหั่นชิ้นที่บรรจุในถุงพอลิเอทิลีนเจาะรู แต่การบรรจุในถุงสุญญากาศทำให้พริกหวานแดงหั่นชิ้นมีค่า hue angle สีผิวมากกว่าการบรรจุในถุงพอลิเอทิลีนเจาะรู ส่วนปริมาณวิตามินซีไม่ได้ขึ้นอยู่กัชนิดของถุงบรรจุ การล้างด้วยสารละลายโซเดียมไฮโปคลอไรต์ 100 มิลลิกรัม/ลิตร มีผลทำให้พริกหวานแดงหั่นชิ้นมีการสูญเสียน้ำหนักสด ค่า hue angle สีผิว ของแข็งที่ละลายน้ำได้ วิตามินซี และจำนวนโคโลนีของเชื้อแบคทีเรียน้อยกว่าการไม่ล้าง ทั้งนี้เนื่องจากการล้างทำความสะอาดด้วยสารละลายคลอรีนและการเก็บรักษาในสภาพอุณหภูมิต่ำสามารถรักษาคุณภาพ ลดการปนเปื้อนของเชื้อจุลินทรีย์ และยืดอายุการเก็บรักษาการเก็บรักษาของผลิตผลได้ (นิธิยาและคณะ, 2548)

สรุปผลการวิจัย

1. อุณหภูมิที่เหมาะสมในการเก็บรักษาของผักแปรรูปพร้อมปรุงจากการทดลอง คือ 5 องศาเซลเซียส
2. การบรรจุผักแปรรูปพร้อมปรุงในถุงสุญญากาศสามารถลดการสูญเสียน้ำหนักสดและการปนเปื้อนของเชื้อแบคทีเรียได้ดี แต่ทำให้ผักมีอายุการเก็บรักษาลดลง

3. การล้างผักแปรรูปพร้อมปรุงด้วยสารละลายโซเดียมไฮโปคลอไรต์ 100 มิลลิกรัม/ลิตร ก่อนบรรจุหีบห่อสามารถลดการปนเปื้อนของเชื้อแบคทีเรียได้เป็นอย่างดี

Table 1 Storage life of Japanese pumpkin sticks (1.5×1.5×2.0 cm), Japanese pumpkin dices (1.5×1.5×1.5 cm) and red bell pepper squares (2.0×2.0 cm) stored at 5 and 10 °C

Treatment or treatment combination	Storage life (days)		
	Japanese pumpkin sticks (1.5×1.5×2.0 cm)	Japanese pumpkin dices (1.5×1.5×1.5 cm)	red bell pepper squares (2.0×2.0 cm)
Factor 1 : Storage temperature			
5 °C	10.1 ^a	7.9 ^a	5.0 ^a
10 °C	6.5 ^b	5.3 ^b	2.4 ^b
Factor 2 : Packaging			
perforated PE bags	8.3	7.0 ^a	4.0 ^a
vacuum bags	8.3	6.2 ^b	3.4 ^b
Factor 3 : Washing			
Washed in 100 mg/l NaOCl	8.8 ^a	6.4	3.7
Non-washed	7.8 ^b	6.9	3.7
Factor 1 x Factor 2	*	ns	*
Factor 1 x Factor 3	*	*	ns
Factor 2 x Factor 3	ns	*	ns
Factor 1 x Factor 2 x Factor 3	*	*	ns

Different letters in the same column denote significant differences at $P = 0.05$,

* = significant, ns = non-significant

เอกสารอ้างอิง

เบญจมาศ รัตนชินกร สมพร พรหมศักดิ์ อุมารณณ์ สุจริตทวีสุข และดารินทร์ กำแพงเพชร. 2549. การเก็บรักษาห่อปลีหั่นฝอยพร้อมบริโภค. วารสารวิทยาศาสตร์เกษตร, 37 (2) : 123-126.

นริยา รัตนานพนธ์ และदनัย บุญยเกียรติ. 2548. การปฏิบัติภายหลังการเก็บเกี่ยวผักและผลไม้. สำนักพิมพ์โอเดียนสโตร์, กรุงเทพฯ. 236 น.

Blanchard, M., F. Castaigne, C. Willemot and J. Makhlof. 1996. Modified atmosphere preservation of freshly prepared diced yellow onion. *Postharvest Biology and Technology*. 9 : 173-185.

Bolin, H. R., A. E. Stafford, A. D. King Jr. and C. C. Huxsoll. 1977. Factors affecting the storage stability of shredded lettuce. *Food Science and Technology*. 42(5) : 1319-1321.

Cantwell, M. 2002. *Postharvest handling systems : minimally processed fruit and vegetables*. [Online]. Available source : <http://vric.ucdavis.edu/selectnewtopic.minproc.html> (6 September 2008).

Izumi, H., A. E. Watada and N. P. Ko. 1995. Quality changes in carrot slices, and shreds stored at various temperatures. *Food Science and Technology*. 1 : 71-73.

Trevor, S. 2002. "Postharvest Handling for Organic Crops". [Online]. Available source : <http://www.anrcatalog.ucdavis.edu> (24 December 2008).

Watada, A. E., N. P. Ko and D. A. Minott. 1996. Factors affecting quality of fresh-cut horticultural products. *Postharvest Biology and Technology*. 9 : 115-125.

Wiley, R. C. 1994. *Minimally Processed Refrigerated Fruit and Vegetables*. Chapman and Hall, Inc. New York. 368 p.